

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

ISOSVEITSINPAIMENKOIRA (GROSSER SCHWEIZER SENNENHUND) Alkuperämaa: Sveitsi

M. DAVIDSON

Ryhmä: 2

FCI:n numero: 58
Hyväksytty: FCI 5.5.2003
SKL-FKK 20.4.2004

1/4

ISOSVEITSINPAIMENKOIRA

2/4

KÄYTTÖTARKOITUS: Alunperin vahti- ja vetokoira; nykyään myös seura-, suojelu- ja perhekoira.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 2 pinseri ja snautserityyppiset, molossityyppiset sekä sveitsinpaimenkoirat, alaryhmä 3 sveitsinpaimenkoirat; käyttökoetulosta ei vaadita.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Sveitsin Kennelklubin (SKG) 25-vuotisjuhlanäyttelyssä vuonna 1908 pidetyssä kaksi lyhytkarvaista berninpaimenkoiraa tuotiin ensimmäisen kerran professori A. Heimin arvosteltavaksi. Tämä huomattava sveitsinpaimenkoirien kehittäjä tunnisti esitetyissä koirissa vanhan, sukupuuttoon kuolleeksi luullun suuren paimenkoiran tai teurastajankoiran. Sen esi-isät olivat levinneet laajalti Keski-Eurooppaan ”teurastajan- tai lihakauppiaan koirina”, ja niistä oli kehitetty suojelu-, veto- ja karjanajokoiria. SKG tunnusti rodun merkittävällä sen vuonna 1909 sveitsiläiseen koirakantakirjaan (nide 12) isonasveitsinpaimenkoirana. Vuonna 1912 perustettiin Sveitsin Isosveitsinpaimenkoirayhdistys, (Klub für Grosse Schweizer Sennenhunde) tehtävänään rodun edistäminen ja puhtasrotuisena pitäminen. Vasta 5. helmikuuta 1939 FCI julkaisi ensimmäisen rotumääritelmän. Nykyisin myös muissa Euroopan maissa kasvatetaan isojasveitsinpaimenkoiria rodun rauhallisen ja tasaisen luonteen vuoksi, ja niitä arvostetaan etenkin perhekoirina.

YLEISVAIKUTELMA: Kolmivärinen, vankka, vahvaluustoinen ja lihaksikas koira. Koostaan ja painostaan huolimatta kestävä ja liikkuvainen. Uroksen ja nartun sukupuolileima on selvä.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA:

- Rungon pituuden (olkanivelestä istuinluun kärkeen) suhde säkäkorkeuteen on 10 : 9
- Rintakehän syvyyden suhde säkäkorkeuteen on 1 : 2
- Kallon pituuden suhde kuonon pituuteen on 1 : 1
- Kallon leveyden suhde kuonon leveyteen on 2 : 1

KÄYTTÄYTYMINEN/LUONNE: Varma, reipas, valpas ja peloton jokapäiväisissä tilanteissa. Hyväntahtoinen tutuille ihmisille ja uskollinen perheenjäsenille, itsevarma käytös vieraiden läsnäollessa. Kohtuullinen temperamentti.

PÄÄ: Runkoon nähden voimakas, ei raskas. Uroksen pää on voimakkaampi kuin nartun.

KALLO-OSA: Tasainen ja leveä. Otsapenkereestä alkava otsauurre loivenee päälakea kohti.

OTSAPENGER: Vähäinen.

KIRSI: Musta.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KUONO-OSA: Voimakas ja syvyyttään pitempi, ei suippo ylhäältä eikä sivulta katsottuna. Kuononselkä on suora, ei keskivakoa.

HUULET: Niukat, tiiviit ja mustapigmenttiset, eivät roikkuvat.

LEUAT / HAMPAAT / PURENTA: Leuat ovat vahvat. Täysihampainen, voimakas ja säännöllinen leikkaava purenta. Kahden välihampaan (P1:n ja/tai P2:n) puuttuminen sallitaan, M3:n (3. poskihampas) puuttumista ei huomioida.

SILMÄT: Keskikokoiset, mantelinmuotoiset, eivät liian syvällä sijaitsevat eivätkä ulkonevat, väriltään hasselpähkinänruskeasta kastanjanruskeaan. Ilme on valpas ja ystävällinen. Silmäluomet ovat tiiviit ja reunoiltaan tummapigmenttiset.

KORVAT: Keskikokoiset, kolmionmuotoiset ja kohtalaisen ylös kiinnittyneet. Lepotilassa korvat riippuvat litteinä, tarkkaavaisen koiran korvat suuntautuvat eteenpäin. Korvat ovat sisä- ja ulkopuolelta selvästi karvoittuneet.

KAULA: Voimakas, lihaksikas ja melko tanakka, ei löysää kaulanalusnahkaa.

RUNKO: Hieman säkäkorkeutta pitempi.

SELKÄ: Kohtalaisen pitkä, vahva ja suora.

LANNE: Leveä ja voimakaslihaksinen.

LANTIO: Pitkä ja leveä, loivasti pyöristynyt, ei jyrkästi laskeva. Ei takakorkeutta.

RINTAKEHÄ: Voimakas ja leveä, kyynärpäiden tasolle ulottuva. Rintakehä on poikkileikkaukseltaan pyöreäsoikea; ei litteä eikä tynnyrimäinen. Eturinta on selvästi erottuva.

ALALINJA JA VATSA: Vatsaviiva on vain hieman kohoava ja kupeet vain hieman vetäytyneet.

HÄNTÄ: Lantion luonnolliseksi jatkeeksi kiinnittynyt, melko paksu, kintereeseen ulottuva, levossa riippuva. Koiran ollessa tarkkaavainen tai liikkueessa hännän asento on korkeampi ja loivasti ylöspäin kaareva, mutta ei koskaan kiertynyt tai selän päälle rullautunut.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat edestä katsottuna suorat, yhdensuuntaiset ja mieluiten leveäasentoiset.

LAVAT: Pitkät, voimakkaat ja viistot, tiiviisti rungonmyötäiset ja lihaksikkaat, muodostavat olkavarren kanssa tylpähkön kulman.

KYYNÄRVARRET: Vahvaluustoiset ja suorat.

VÄLIKÄMMENET: Kiinteät, edestä katsottuna suoraan kyynärvarren jatkeena, sivulta katsottuna lähes pystysuorat.

KÄPÄLÄT: Vahvat ja eteenpäin suuntautuneet. Varpaat ovat tiiviisti yhdessä ja hyvin kaareutuneet, kynnet vahvat.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat takaa katsottuna suorat, eivät liian lähellä toisiaan. Kintereet ja käpälät eivät ole sisä- eivätkä ulkokierteiset. Kannukset tulee poistaa, paitsi maissa, joissa kannusten poisto on laissa kielletty.

REIDET: Kohtalaisen pitkät; pakarat ovat leveät, voimakkaat ja lihaksikkaat.

POLVET: Tylpästi kulmautuneet.

SÄÄRET: Kohtalaisen pitkät.

KINTEREET: Voimakkaat ja hyvin kulmautuneet.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Kaikissa askellajeissa maatavoittavat ja tasapainoiset. Pitkä, vapaa askel ja hyvä takaraajan työntö. Ravissa liikkeet ovat edestä ja takaa katsottuna suoralinjaiset.

KARVAPEITE

KARVA: Kaksinkertainen karvapeite (stockhaar), jossa tiheä, keskipitkä peitinkarva ja tiivis, mahdollisimman tummanharmaa tai musta aluskarva. Lyhyt peitinkarva sallitaan, kunhan on aluskarvaa.

VÄRI: Tyypillinen kolmivärisyys: musta pohjaväri, jossa symmetriset punaruskeat ja valkoiset merkit. Punaruskeaa väriä on mustan ja valkoisten merkkien välissä poskissa, silmien yläpuolella, korvien sisäpuolella, rinnassa, kaikissa raajoissa ja hännän alapuolella. Valkoiset merkit ovat päässä (läsi) ja kuonossa, yhtenäisenä kurkusta rintaan, käpälissä ja hännänpäässä. Läsin ja silmien yläpuolella olevien punaruskeiden merkkien väliin tulee jäädä musta juova. Valkoinen niskaläikkä tai valkoinen kaulus sallitaan.

KOKO

SÄKÄKORKEUS: Urokset 65 - 72 cm ja nartut 60 - 68 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämaituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

Epävarma käytös; useamman kuin yhteensä korkeintaan kahden välihampaan (P1:n ja/tai P2:n) puuttuminen, M3-hampaita ei oteta huomioon; tasapurenta; vaaleat silmät; liian avoimet silmäluomet

Karvapeite: näkyvä kellertävänruskea tai vaaleanharmaa aluskarva tai epäpuhtaat värit

Värivirheet: puutteellinen väritys päässä, liian leveä läsi, selvästi yli suupielen ulottuva valkoinen väri kuonossa, valkoinen ”saapas” (valkoinen väri ulottuu välikämmenen tai kinnernivelen yläpuolelle), huomattavan epäsymmetriset värimerkit.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Vakavat luonteen virheet (arkuus ja aggressiivisuus); ylä-, ala- tai ristipurenta; sisään tai ulos kiertyneet silmäluomet (entropium tai ek-tropium); toinen tai molemmat silmät siniset (herasilmä); lyhyt karvapeite, jossa aluskarva puuttuu; pitkä karva; puutteellinen kolmivärisyys; muu kuin musta perusväri.

Vihaisuus ja sairaalloiset piirteet ovat hylkääviä virheitä.

HUOM: Uroksilla tulee olla kaksi täysin kivespussiin laskeutunutta normaalisti kehittyntä kivistä.